

ски началникъ е уволненъ, не раздалъ прокламацията. Назначаватъ се въ Видинъ Михайловъ, въ Рахово Л. Радуловъ (препоръча го Ремлигенъ), въ Вратца Хр. Филиповъ (Щърбановъ не щѣ), въ Ловечъ Щърбановъ. На изтокъ трѣбва да се смѣнятъ околийскитѣ началници.

18/30 май, понеделникъ. Вчера сутринята на 9 ч. имаше министерски съветъ въ княжеската канцелария. Генералътъ чете Независимостъ, въ нея имаше дописка отъ Севлиево, чиито последни думи подканяха къмъ възстание; генералътъ приказва съ Стаматова за преследването ѝ по турския законъ за печата. Останалото бѣха *affaires courantes* [текущи дѣла]. Азъ говорихъ за вакъфитѣ, тѣзи, които сж общински, може да се използватъ само за поддържането на чешмитѣ и т. н. Освобождава се отъ данъкъ домашниятъ спиртъ, доходътъ е само около 3200 фр. Намалението за вноса на чуждия спиртъ, направено преди нѣколко деня, е само за Великитѣ сили, безъ Румъния и Сърбия, съ които Турция до войната е нѣмала търговски договори. Желѣзковичъ докладва за финанситѣ. Каситѣ били въ редъ, ала сжществувало безредие въ това, което трѣбвало да дойде въ каситѣ, то не било въ известностъ. Главниятъ секретаръ Каранфиловичъ е премѣстенъ въ Смѣтната палата и на негово мѣсто е назначенъ Парушевъ, който и въ Румъния е билъ окръженъ казначей въ Бесарабия, познавалъ администрацията. Генералътъ много се застъпва за постройката на болници, софийската щѣла да възлѣзе на 600,000 фр. Екзархътъ ще излѣзе въ понеделникъ отъ Цариградъ, въ четвъртъкъ ще бже тукъ. — Подиръ си отидохъ въ кжщи. Дойдоха у мене Д. Храновъ (бои се да не би либералитѣ да направятъ нѣкой Putsch) и Брожка. — Писахъ писмо въ кжщи. *Augsburger Allg. Zeitung* № V (за сегашното събитие) дойде — когато тукъ я прочетатъ, може би ще ме убиятъ или живъ ще ме изгорятъ. Чакахъ „Osvěta“, ала не пристигна днесъ. Следъ това писахъ на Киперта, като му изпратихъ картата съ границитѣ на нашитѣ окръжи, списъкъ на сегашното раздѣление на страната, коректури къмъ картата, *Ethnographie de la Macédoine* (издадена въ Пловдивъ) и Прошековитѣ литографирани карти на Софийската губерния.

Получихъ писмото отъ Дринова отъ 5 т. м. Довършилъ първата частъ отъ „Градиво“ за Списанието на Дружеството—фонетиката; оставало само да я препише. Въ това време, обаче, се впусналъ въ полемика съ професора по всеобща история тамъ Надлеръ. „Ето че при тигнаха изъ София телеграмми съ грозни извѣстия, които съвсѣмъ ми смаяха умътъ. Днеска е шести день, отъ както сж захванали да пристигатъ тия грозни извѣстия: шести денье и азъ нищо не мога да работя, а само очаквамъ нови телеграмми, които съ своитѣ разнорѣчия още повече ме смайватъ, сащисватъ . . . Намирамъ се въ такова исто положение, въ каквото бѣхъ